

РЕШЕНИЕ

№ 3777

гр. София, 29.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в публично заседание на 19.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4335** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на Д. Н. Р.-Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], чрез адв. С. С. срещу мълчалив отказ на КЕВР да се произнесе с решение по жалба с вх.№ В-11ИН-00-391/28.10.2024г. по описан на КЕВР и срещу Решение № Ж-416/02.05.2025 г. на КЕВР.

В жалбата са развити оплаквания за допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, противоречие с материалните разпоредби и несъответствие с целта на закона. По изложените съображения в жалбата моли решението да се отмени като незаконосъобразно. Претендира разноски.

В с.з. жалбоподателката се представлява от адв. С. С.. Уточнява, че поддържа жалбата срещу административния акт на КЕВР. Поддържа жалбата по изложени в нея съображения. Претендира разноски. Депозирал е писмени бележки, в които развива подробни съображения за незаконосъобразност на решението на КЕВР.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител юрк.Н. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за претендираните разноски. Депозирал е писмени бележки.

Заинтересованата страна „Водоснабдяване и канализация-Варна“ ООД, редовно призована не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 79-ти състав, след като обсъди доводите на

страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

На 28.10.2024г. е подадена жалба вх № В-11ИН-00-391 от А. Р. и Д. Р.-Г. срещу „Водоснабдяване и канализация - Варна" ООД. Жалбата е подадена чрез адв. С. С. и относно мълчалив отказ на оператора за извършване на комплексна услуга „отиване, връщане, монтаж и plombиране на индивидуален водомер“, за имоти с клиентски номера 1190910, 1190911 и 1722659. В жалбата се сочи, че във връзка с предписание от „Водоснабдяване и канализация – Варна“ ООД, за подмяна на индивидуални водомери поради изтекъл срок на метрологична годност, на 26.09.2024г. в дружеството е внесено искане за извършване на комплексна услуга за подмяната им. До момента на подаване на жалбата в КЕВР, не е налице отговор от ВиК оператора. Прави се искане, да бъдат дадени задължителни указания на дружеството за предоставяне на писмен отговор на искането от 26.09.2024г.

С писмо с вх. № В-1 1ИН-00-391 от 29.10.2024г. на КЕВР (изх. № Ж- 315 от 25.10.2024г. на „Водоснабдяване и канализация - Варна“ ООД), дружеството е предоставило копия на уведомителни писма за подмяна на индивидуални водомери поради „повреден водомер“ за имоти с абонатни номера 1190910, 1722659, 1190911 и на жалба подадена от адв. С. с вх. № Ж-3 15 от 16.10.2024г.

В становище от 11.11.2024г. изх.№ВП-3034 на „Водоснабдяване и канализация - Варна" ООД, дружеството е уведомила КЕВР, че е провело среща с А. Р.- титуляр на партидата и адв. С., която е приключила с взаимно съгласие по спорните въпроси.

В следствие с писмо от 14.11.2024г. адв.С. депозирал в КЕВР копие от писмо до „Водоснабдяване и канализация – Варна“ ООД, в което отправя молба във фактурата за палетни услуги, като получател да бъде вписано името на А. Р. или Д. Р.- Г..

На 04.12.2024г. в КЕВР е постъпила нова жалба от адв. С., в която се сочило, че на 18.11.2024г. трите индивидуални водомера са били подменени, но служителите на „Водоснабдяване и канализация – Варна“ ООД са отказали да ги вземат за извършване на метрологична експертиза. Прави искане КЕВР да се произнесе за: предмета на комплексна услуга на дружеството- отиване, връщане, монтаж и plombиране на индивидуален водомер; лицето, чието е правото и задължението за възлагане на метрологична експертиза на водомер. Прави и искане ВиК операторът да му изпрати фактура за заплатената услуга по банков път.

С писмо с вх. № В-11 ИН-00-391 от 23.12.2024 г. на КЕВР дружеството уведомява, че комплексната услуга „отиване, връщане, монтаж и plombиране на индивидуален водомер“ е изпълнена. Приложили са съответните счетоводни документи, а надвзетата сума в размер на 25 лв. е осчетоводена като депозит срещу бъдещи плащания по партида № 1 190910 с титуляр А. Р..

Относно отказа на служители на ВиК оператора да взема демонтираните индивидуални водомери за извършване на метрологична експертиза-дружеството е посочило, че съгласно чл. 17. ал. 4 от Общите условия поставянето, проверката за метрологична поддръжка и ремонта на индивидуалните измервателни устройства са задължения на потребителите на ВиК услуги. Позовавали са се на разпоредбата чл. 34, ал. 3 и 4 от Наредба № 4/14.09.2004г. Посочили са, че в случая потребителите не са се възползвали от възможността да заявят извършване на метрологична експертиза, след като са им били връчени уведомителните писма от 15.08.2024г. Приложени са копия на документи относими към исканията, отправени в жалбата с 04.12.2024 г.

На 07.01.2025г. постъпи жалба с вх. № В-11 И11-00-391 на КЕВР от адв. С., в която се прави искане КЕВР да извърши проверка и да постанови решение, е което да даде указания на „Водоснабдяване и канализация - Варна" ООД да предостави, демонтирания от жилището на г-жа

Р.- Г. индивидуален водомер за извършване на метрологична експертиза.

С писмо с изх. № ВП-3455; ВП-534 от 14.03.2025г. на „Водоснабдяване и канализация - Варна" ООД дружеството потвърждава становището си изразено в писмото с вх. № В-11ИН-60-391 от 23.12.2024г. на КЕВР.

На 18.03.2025г. във връзка с горното писмо в КЕВР е получена жалба от адв. С., който за отново отправя аналогични исканията като тези от предходното писмо.

С писмо от 24.03.2025г. последната жалба е изпратена от КЕВР на „Водоснабдяване и канализация – Варна“ ООД за изготвяне и предоставяне на становище.

В становище „Водоснабдяване и канализация - В." ООД посочва, че потвърждава становището си по случая, изразено във водената до момента кореспонденция, като са информирали, че за дружеството комплексната услуга „отиване, връщане, монтаж и plombиране на индивидуален водомер“ на потребители с абонатни №№№ 1190910. 1190911 и 1722659 на адрес [улица]. [населено място] е приключена.

С Решение № Ж-416/02.05.2025г. на КЕВР на Комисията за енергийно и водно регулиране е на основание чл. 13, ал. 8 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК е прекратява производството в частта по т. 1 от изложението, поради отпаднал правен интерес. На основание чл. 41, ал. 4, т. 1 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация, прекратява производството в частта по т. 2 от изложението, поради липса на компетентност.

Административният орган е приел, за установено по т.1, че по отношение на искането за даване на задължителни указания на дружеството за предоставяне на писмен отговор на искането от 26.09.2024г., че „Водоснабдяване и канализация - Варна" ООД не е спазил нормативно установения срок за отговор от 14 дни, а е отговорило на заявеното искане след 32 дни. Предвид на което, към момента на подаване на жалбата същата е била основателна, но доколкото в следствие на 18.11.2024г. трите индивидуални водомера са били подменени, то и направеното искане в жалбата се явява удовлетворено. Посочено е, че според чл.13, ал.8 от ЗЕ, КЕВР прилага процесуалните правилата по АПК в неуредените в закона случаи. Комисията се е позовала на чл.27, ал.2, т.5 от АПК, като е приела, че правния интерес на подалите жалбата е отпаднал, доколкото искането на жалбоподателите е било изпълнено.

По т.2 от жалбите свързани с отказа на служители на „Водоснабдяване и канализация – Варна“ ООД да предоставят комплексна услуга -доставка, монтаж, plombиране и предоставяне на демонтирания индивидуален водомер в лицензирана лаборатория за извършване на метрологична проверка, комисията е приела, че в тази им част жалбите не са свързани с регулирането на цените, с достъпността на ВиК услугите и не са сред изброените показатели за качество, за който КЕВР е оправомощена да следи. Изрично е посочена нормативната уредба свързана с правомощията на Комисията и са цитирани Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите дружеството. Направен е извод, че в случая се касае за облигационен спор и КЕВР не може на излиза извън своята компетентност за решаване на същия. В заключение е прието, че жалбите в тази им част не попадат в предмета на регулиране по ЗРВКУ, поради което Комисията няма компетентност да ги разгледа, а същите следва да се отправят до компетентния граждански съд.

В съдебно заседание е приета административната преписка и писмени доказателства предоставени от страните.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Подадената пред съда жалба е допустима, подадена от надлежна страна, с правен интерес от оспорване и в предвидения за това срок. По същество обаче, същата се явява неоснователна.

Съгласно чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетика, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на

съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. Редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на споровете се уреждат в Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ). При проверка на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, като КЕВР съдейства за доброволно уреждане на спора. Съгласно чл. 22, ал. 1 от ЗЕ и чл. 1, ал. 1, т. 8 и чл. 147, ал. 2 от Наредбата КЕВР е длъжна да се произнесе с изричен акт по възникнали спорове, които не са уредени доброволно. Решенията на КЕВР подлежат на съдебен контрол по реда на АПК- чл. 13, ал. 9 от ЗЕ.

В случая решението е издадено от компетентен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката - чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013г. Същото е постановено в предвидената форма, поради което оспорваният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. В случая жалбата е подадена от лице, което заявява, че е ползвател на ВиК услуга.

Във връзка с жалбата е приложен изготвен от ВиК дружеството доклад, обсъден на заседание на Комисията, видно от Извлечение от протокол № 132/30.04.2025г. /л.20/.

Комисията се произнася с мотивирани решения, които са индивидуални или общи административни актове. Решенията се приемат с мнозинство повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав, от които поне един от членовете със стаж в енергетиката - при упражняване правомощия на комисията в енергетиката.

В настоящия случай решението е взето на заседание на Комисията в състав „Водоснабдяване и канализация в присъствие на председателя и 2 члена на комисията със стаж във ВиК сектора и решението е взето с 3 гласа „за“ от присъствалите трима. Т.е. заседанието е проведено от компетентния състав, заседавал при наличие на изискуемия по чл. 13, ал. 1 от ЗЕ кворум, а решението е постановено при наличие на предвиденото в чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ мнозинство. С оглед на това, то е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ, КЕВР разглежда жалби на потребители срещу ВиК оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ). Съгласно чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Настоящият състав намира оспореното решение на КЕВР за законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми:

По т.1. безспорно е, че в ЗЕ не са уредени процесуални правила свързани с допустимостта на искането за издаване на административен акт от КЕВР. Тези правила, както правилно е прието от

Комисията не са уредени в ЗЕ. Съответно чл.13, ал.8 от ЗЕ препраща към правилата на АПК, като в случая са приложими тези по чл.27, ал.2 от АПК.

Доколкото от събраните доказателства е установено, а и за това не се спори, че трите индивидуални водомера на жалбоподателите са били подменени на 18.11.2024г., то действително искането на лицата в тази насока е било удовлетворено изцяло, предвид на което е безпредметно и издаване от страна на КЕВР на задължителни предписания в тази насока. Ето защо, правилно и законосъобразно Комисията е приела, че е отпаднал правния интерес на жалбоподателите по това искане. Предвид липса на основание за допустимост на жалбата и на осн. чл.27, ал.2, т. 5 от АПК същата е била оставена без разглеждане в тази част и производството прекратено.

Относно твърденията на жалбоподателят, че все още е налице правен интерес от издаване на административния акт, мотивирани с това, че не бил предоставен входящ номер на искането до дружеството от 20.09.2024г. и все още не била изпълнена изцяло поисканата и платена услуга, следва да се посочи, че по делото безспорно от фактическа страна е установено, че услугата е предоставена. Липсата на представен входящ номер, не може да се приеме като част от същата, а твърденията за непълно предоставяне на услугата са предмет на произнасянето по следващата точка от решението и сами по себе си не се отнасят до конкретната услуга, която както беше посочено е предоставена на 18.11.2024г., предвид на което тези мотиви за твърдян правен интерес, не се споделят от съда.

По т.2. Съдът споделя приетото от КЕВР, че жалбите в тези си части не са свързани с регулиране на цени, достъпност на услуги или показатели за качество, за които Комисията има правомощия да следи, в тази връзка е законосъобразен и изводът, че същите излизат извън компетентността на административния орган. Въпросните спорове според разпоредбата на чл.45 от Наредба №6/2004г. следва да се решават по съдебен ред, в същия смисъл е и чл.66 от Общите условия, който предвижда и провеждане на преговори между страните. Ето защо, законосъобразен се явява изводът на КЕВР не е компетентен да разреши въпросния спор, а същият може да бъде разрешен от компетентния граждански съд.

По така изложените съображения, съдът намира обжалваното решение на КЕВР за правилно и законосъобразно, поради което жалбата срещу него, следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора сторените от жалбоподателя разноски остават за негова сметка. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателят следва да заплати сумата от по 102, 26 евро /200 лева/– разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал.1 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК Административен съд София –град, III отделение, 79-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Д. Н. Р.-Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № Ж-416/02.05.2025 г. на КЕВР.

ОСЪЖДА Д. Н. Р.-Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] да заплати на КЕВР сумата в размер на 102, 26 евро /200 лева/, представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред Върховен Административен съд в 14-дневен

срок от получаване на съобщение, че е изготвено.